

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára Egész évre S K Fél évre Negyed évre Egyes szám ára 20 fillér.	Felelős szerkesztő: OSZESZLY M. VICTOR.	Lapfoglaló és kiadó: BALKÁNYI ERNŐ.	Kéziratokat nem adunk vissza. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésben Alsólendva. A nyitlér sora egy korona.
---	---	---	---

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Az állami posta ügye.

Alsólendva, augusztus 24.

Az állami posta eszméje — hála az Uristennek! — ma már nemcsak a magunk eszméje. Örömmel jelenthetjük ugyanis, hogy amit mi hosszú éveken át tervezünk, építetünk, azt helyesnek, elfogadhatónak, méltányosnak találták ott, ahol az érdemeket osztogatják. Küldöttsgünk tehát nem járt hiába; azt, amit vártunk: megkaptuk. Várni pedig egyelőre nem várhattunk más, mint hogy megérjék. Ezt el is értük. Határozott ígéretet nyertünk arra nézve, hogy lesz, lesz állami posta — Alsólendván.

Csak várunk kell rá. Türelmesen, mert a türelme nemcsak rózsát, de állami postát is terem. Tehát várjunk.

Azonban hogy világosabban beszéljünk, elmondjuk: vajjon miből következtetjük tengeri kigyóként húzódo eszménk megvalósulását. Tudvalevő dolog, hogy Alsólendva képviselőtestülete, a város érdekeinek leteleményese, mult szombaton egy küldöttség menesztését határozta el a posta ügyében. A küldöttség tehát ment, ment, sokat ment, aztán végre célhoz jutott. A célt pedig Sztérényi államtitkár fogadószobájába képezte. A küldöttség tehát a fogadószobába ért. Miután annak rendje-módja szerint kihallgatásra jelentkezett, — várt. Várt, várt. Sokáig várt. Végül kezdetét vette a kihallgatás, ami annyiból állott, hogy a dr. Nyáry Béla országgyűlési képviselőnk által vezetett

deputáció szónoka, K. Hajos Mihály előlépett és elmondta a nagyr kezegs színe előtt — mi kell a magyarnak pardon: Alsólendvának. Elmondta, hogy Alsólendvának állami posta kell. Mi pedig hozzátesszük, hogy Alsólendvának még akkor is kell az állami posta, ha másnak se az állami, se a posta nem kell, mert mi már csak ilyenek vagyunk.

A legérdekesebb a dologban az, hogy a hatalmas ur nemcsak hogy meg nem ijedt, de mégcsak meg se lepődött a deputáció „kell”-jétől. Először gondolkodott, második megint gondolkodott, és végül harmadszor már nem gondolkodott, hanem — beszélt. Elmondta, hogy ő nem szokott semmi jónak az elrontója lenni, ő nagyon is tudja méltányolni a mi haladási törekvésünket, — így tehát megígér mindent. Igért, ígért, sőt tán még máig is ígérne, ha egyszerze véget nem ért volna a kihallgatás.

A kihallgatás azonban egyszerze véget ért. Azzal még pedig, hogy Sztérényi a fenti megjegyzéseken kívül kijelentette még, hogy — bele lehet vágni a dologba. De először a pécsi postaigazgatóság jelentésének a kezei között kell lenni, hogy biztosan tudjon mondani. Azt pedig sürönyben bekéri, nehogy valami tulhosszu időre nyúljon a bizonytalanságunk. Egyébként bizzunk öbenne.

Ergo: a deputáció azzal bucsuzott, hogy mindent megköszönt. Hogy lesz-e, nem lesz-e amit később megköszönjünk, az már más kérdés.

Az ígéret megvan, és ez egyelőre elég kedvező eredmény is. Kedvezőbb már nem is lehetne. Es ha ez az ígéret nem fog az államtitkári fogadószoba bársonyszékes világlánál megrekedni, úgy reményünk lehet, hogy legkevesebb másfél esztendő múlva már meg is lesz az állami posta.

Ennyi időbe telik ugyanis, hogy az illetékes körök megszüljék a lendvai posta államosítását, ami egy cseppet se komikus dolog, ha meggondoljuk, hogy az Uristen is csak hat nap alatt volt képes megteremteni a világot.

Mármost az a kérdés, hogy a jelenlegi lelkesedésünkkel ki bírunk-e tartani másfél évig? Jobban mondva: a mostani buzgalom tüzéből marad-e néhány szikra? Mert kérem, ettől nagyon sok függ. Az államtitkár urnak bizvást annyai a dolga, hogy nem is lenne csodaszámba, ha a mi csekélységünk — mint mondtunk — a feledés jegyében megrekedne a fogadószoba bársonyszékei között. Szükséges tehát, hogy bizonyos időközönként tudakozódjunk, vajjon hogyan is állunk az ügyvel: lesz-e, nem lesz-e? Kell, hogy néhanapján, amikor szükségét érezzük ennek, ki-kihuzogassuk a bársonyszékek közül a porosodó aktákat, nehogy befődjé a penész. — Szóval: kissé talakodónak kell lennünk, hogy megfássanak bennünket. Például olyan talakodónak, hogy mihelyt olyasvalamit veszünk észre, mintha az államtitkár ur kezdené megfélekezni rólunk, — nyomban életjelit adjunk magunkról ilykép-

Versek.

Tudom Te is...

Tudom Te is erzed, mit én régen érezek: Szerető szí nélkül nincs családifészek; Nem bolyong a madár ágról-ágra, hóglya Szerető párával kis fészéket megrakta — Titokba.

Méjis bizalmatlan — nem hallgatás szívédre; Nem kérdezed tőle: mit tenne helyedbe? — Pedig az megsgia, hogy ki szeret téged, S távozása óta ki az, ki légegett, Cs. L.

Éjjel.

Csendes éjszákban, elhagott magányban Lámpa fénye pistán, lámpa fénye lobban; Csendes éjszákban, elhagott magányban Valakinek szive olykor nagyot dobban.

Kisérteknek járnak bájos leány-arcok, Melytől a költő-szív ezer poklot érez, — Mind-miól egy-egy szóval, állatott mosolygylt Uj szenvedésűd óta a régi szenvedésűd.

...Népsül a szoba, megcsalt ideálok, Szétfoszlott álmodkál jönnék, mennek tova; Feljajdít a lelkeim: egyszem az igaz, Hiszen az igaz nem jöhet el soha!

Omiv.

Csillaghullás.

lra: Lilly.

Ez a historia már nagyon elavult kezdettől végig, mindig volt és lesz, ezerszer megtörtént, és én nem kezesekedhetem, hogy meg ne történjék még tán ezeregyszer is.

Leirva még ily sokszor nincs, mert eddig nem volt divat olyan historiatíkat írni, hol a szerencsétlen hősno nevet és háiba megy, hanem ahol annak rendje szerint megölte magát, mint afféle buskomor hölgyek teszik. Már pedig az én hősnóm nem teszi ezt, sőt ellenkezőleg. Pedig talán épugy fáj neki a nevetés, mint a sírás, de miután ugvis egyre megy, — az én hősnóm eszes volt és nevetett, azaz hogy mosolygott, ha igaz akarok lenni.

Téhat Andorffy Cloe mosolygott, midőn a völégénye elkísérte egészen a szobáig, hogy aztán ujra visszatérjen a nagyterembe, a vidám társasághoz, mely jökevű volt, mint az egy eljegyzésnél másképp nem is várható.

A völégény meghajolt s megcsókolta Cloe kezét.

— Téhat egy kis pihenőt tart? Egy félóra múlva érte jövekk! Cloe intett és mosolygott. A mosoly még ott volt az ajkán, midőn kicsi íróasztalá előt tilt és egymásután húzta ki a kis és nagy fiókokat.

Minden rendben feküdt ott. Levelek, inté-

zeti emlékek, egy kis napló, kulcs és zár nélkül; az emlékkönyv, sehol egy szalag, sehol egy virág.

De aki Andorffy Cloet ismerte, mitsem csodálkozott ezen.

Cloe visszatalaja a fiókokat és ujja lázasan keresnek egy kis rugót.

Végre megtalálta. A rugón egy nyomás és egy kicsiny fiók pattan ki.

Hol van a rend? Sok-sok fonnyadt, száraz erdei virág közt nyugszik két kép.

Cloe ki akarja venni, de nem teszi; behunnya szemét, álmódozik.

Az egyik édesanyja képe. Ha ő élne a leánya eljegyzésénél! Mit szólna?

— Cloe, én édes egyetlen gyermekem, boldog vagy?

És a másik kép? Egy egyenruhás, félceg férfi-alak.

A völégény? Nem! Ha kastélyban lakott egy öreg néni; jóformán a kegyelemkenyért ette. Ót látogatta meg az a deli fiatalember, ki senkivel se látszott törődni, csak a nevelő-annyival: Betti névvel. Oh, mint szerette őt!

Cloe szive ug fáj! Ót nem szerette így senki s ő így nem szeretett soha.

pen: meg mindig élünk, még mindig várunk, sőt élünk és várunk a végtelenségig, tehát bajos minket egészen elfelejtett.

Szemesnek áll a világ. Aki nem szemes, azé az almazsna, de korántsem az állami posta. Ha már belevágtunk, hát folytassuk, mert a mostani alkalomnál aligha jön kedvezőbb idő, és ha most kieressük kezeink közül a jól megmarkolt gyepőt, úgy bizonyosak lehetünk abban, hogy az állami posta eszméjének jöidőre befellegzett Alsólendván.

Azt pedig, remélhetőleg, senki sem akarja. Se én, se te, se ő. A pihenést hagyjuk utoljára, — arra az időre, mikor ki-ki a saját babárain pihenhet.

De egyelőre csak dolgozunk tovább.

A társadalom áldozatai.

A statisztika évenként aggályos módon szaporodó öngyilkosságokat jegyez föl.

Mi az oka, hogy az emberek legdrágább, pótolhatatlan kincsüket, Isten legszentebb adományát könnyelműen elveszt magukól?

Legelső sorban a nyomor, — a testi nyomor egyé, mint a lelki nyomor; azután a társadalmi elfogás felszegése, végül az elme megzavarodása.

A társadalmi elfogás felszegése az önzert helytelen magyarázatban rejlik. Valaki valamilyen bűnt követett el. Amikor elővette, elragadtatta magát szenvedélye, kapzsúsága, lustasága, könnyelműsége, vagy vele született rosszassága, lelketlensége által, de akkor önzertre nem is gondol. Egyszerre csak út az óra, amelyben bűnének felfedezéséről kell tartania. Önzertre, mely eddig szusznyadt, fölébredt. S mi a következménye? Talán elmondja az illető: "Hibáztam, nagyon hibáztam, s minthogy bűnt követtem el, sértett önzertemem csak úgy javíthatok, ha bűnömért elcsenvedem a meló bűntéstem." Dehogy! A bűnös erre nem is gondol. Esze csak ott jár: mit fog ehhez szólni a világ? A világ pedig szigorubb bír a törvényért, mert a törvény az elcsenvedett büntetés után visszaadja a bűnös a társadalomnak, — a társadalom azonban nem fogadja be. Tudja ez a bűnös nagyon jól, mikor büntetésének felfedezéséről fel. Mit tesz tehát? Bűnét — ahhelyett, hogy vezeklene érte — még nagyobb bünnel tetezi, kioltja egy ember életét, ami nem kisebb bűn azért, mert önmagát öl meg, mert az életet — bárkiét — ideótelő erőszakosan megszakítja, senkinek joga nincs.

Az apja? Az apja olyan volt, mint Cloe: látszani akart; hideg, büszke és önző.

Egyszer-kétszer látták egymást naponként Cloe és a fiatalember; egymásról szót váltottak egy mezőn, szótlanul egymás mellett, virágot szedve. Ki tudta volna elgondolni, hogy Cloe egy gyűlölte ezt az embert, hogy szinte sirt, ha meglátta, és kerülte, ha lehetett. Ottó pedig nem kereste fel.

Jött az idő, midőn Ottónak utaznia kellett Reggel korán volt. Még alig zúrták. Ottó ép kilépett szobájából a sötét folyosóra, midőn egy alak surrant mellette, odanyújt a fiatalember fele kezét és halkán, oh olyan halkán sugta a távozáznak:

— Isten veled!
— Cloe volt az, a büszke Cloe. Ő mondta. Oh mily sokszor megbánta már!

De aztán!
Mánap Betti néni hiába kereste Ottó fényképét, mely ott fektött imakönyve mellett. Eltűnt, nem találták.

Ki gondolt volna arra, hogy Cloe, a büszke Cloe, Andorfy Clotilde grófnő tudta csak, hogy hol van.

... Cloe kivési a képet rejtékéből. Két nagy könyt li szemében. Maga sem tudja: a bánat, vagy a harag könyje-e?

Utálja önmagát, a világot, ezt az egész nyomorúságot, kislekű komédiát. Megszeretne halni.

De nem, ő mennyasszony, neki egy embert boldogítani kell! Azt az embert, ki őt úgy imádja, ki nem követel semmit, de ad neki egy egész

Még leginkább megbocsátható az öngyilkosság, ha testi nyomor ad rá okot, amikor az illető szenvedéseit, amelyek föltétlenül bizonyos, előrelátható időben biztos halálhoz vezetnek, megrovíditni akarja. Amikor csakugyan semmi eszök nincsen, hogy éhséget csillapíthassa azáltal, hogy joggon, csalón vagy raboljon. De bátran el lehet mondani, hogy komoly és nyugodt elbírálás mellett csak ritkán úgy áll az eset, mint azt az öngyilkosoktól képzelté, vagy törökös és tetteró hitján beszegérelta magának.

A legtöbb esetben a sok szenvedés megzavarta elméjét, elvette nyugodtságát és megnevün tovább tírni, nem keresi többet az eszközöket, hanem gyáván megfutamodik a további küzdés elől.

Nem egészen valószínűlten az a régi állítás, hogy minden, öngyilkosság előttél embert elmeje meg van háborodva. Fulságosan nagy része ebben az egyre szélesebb társadalmi rétegekbe kiterjedő nagyokú idegességnek van.

Sulyosabb lett az élet, a gondok szaporodtak, minden nagyobb tevékenységre kényszeríti az embereket. A fokozott munka — különösen a szellemi — pedig fulságosan megviseli az idegeket. Nagyon nehéz tehát az öngyilkosságokat megakadályozni.

Az ember itélőképességét kell a helyes utra terelni. Gondoskodni kell, meg pedig első sorban a nevelés, azután a műveltség és vallás eszközével, hogy az öngyilkosság gyáva bűntől irtózzanak az emberek.

Egy elmaradt bucsuestély.

Tudvalevő dolog, hogy Pataky Kálmán tanár, ki az egész alsólendvai társadalmának sajnálatára Csáktornyára távozik igazgatónak, több mint két évtizeden át ügybuzó és fáradhatatlan jektője volt a helybeli Polgári Olvasóegyletnek. A vesztése tehát elsősorban — és nem kis mértékben — épen ezt az együletet sujtotta. Sietett is mindjárt a hír vétele után intézkedni, hogy a réd névze szomorú esetnek feletti sajnálkozásának és a távozó iránti szeretetnek méltóképen adjon kifejezést. — Az egyület választmány a elhatározta, hogy közvetlen távozása előtt egy rendezendő estélyen ünnepeliesen veszt búcsú szeretettel aranytollu jektőjezőt; Kiss Dénes polg. isk. igazgatót megbiztatta, hogy éven időpont megállapítása végett létejen érintkezés az ünnepelendővel. A folyó hó 19-én tartott újabb választmányi gyűlésen aztán Kiss Dénes be is számolt küldetéséről. Elmondta, hogy Pataky Kálmán már megelégette

életét és nem kér tőle cserébe mást, mint egy parányi szeretetet.

Odamegy a kandallóhoz és bedobja a képet, arccal a tűzbe.

A gyors mozdulat által a kép megfordult és Cloe az egész idő alatt mozdulatlanul nézi a ferfiarcot, mely szinte élni kezd a különös világításban s melynek szemei szinte beszélnek:

— Andorfy Cloe, én sajnállak téged!
Nem, ő is sajnálja senki!
Betolja a kis fiókot és becsongett a kormornat:

— Parancsol grófnő?
— A feher ruhámot.
— Grófnő ájtózködik?
— Cloe nem fel.
Egy pár perc múlva már átöltözöködött s rámutat a levelet ruhára:
— Ezt a ruhát elvehetem.
— De grófnő, e szép selyem-toilettet? Megbocsát, de kár volna!
— Vagy úgy? Hát tartsa meg: igen, tartsa meg, vagy dobja el, csak én többé ne lássam. Kópognak.
A völégény belép.

Cloe mosolyogva lép hozzá s karját az övébe fűzi. Cobolyprémes gallert vet nyaka köré.

Kimennek a nyitott terraszra s mindketten a csillagos égboltra néznek.

Egy fényes csillag hull le a magasból.
— Csillag hullás, — mondja a menyasszony.
— Csillag hullás, — mondja a menyasszony, — tán valaki boldogságának csillaga hullott le!

a bők ünnepeletést, hiszen kijutott abból neki minden. Egymással rendeztek ünnepelet tiszteletre a polgári iskola, a tanári kar, majd az Iparos Olvasókör. Tehát erre, és arra a körülményre való tekintettel, hogy a közeli átköltözökös fadaradalmával és gondjaival amugy is annyira el van foglalta, hogy magát egy újabb nyilvános ünnepeletes izgalomnak kitenni nem szeretné, arra kéri a választmányt, hogy a bucsuestély rendezését — íranta való tekintetből — álljon el. A választmány erre vonatkozólag a következő határozatot hozta:

„A választmány, érdeműs jektője iránti tiszteletből kifolyólag kötelesegenek tartja, hogy ohaját és kívánságát teljesítse. Az ő határozott és kifejezett ohajára tehát az ünnepes bucsuestély rendezését eltekint. De ószinte ragaszkodásnak és elismerésnek mégis kifejezést akarvát adni, egyhangulag elhatározta, hogy a legközelebbi közgyűlés eljélelvatott fog terjeszteni Pataky Kálmánnak az egyület örökös tiszteletbeli diszjektőjezés választása és az erőll szóló diszjektőjezés részére leendő kiadása iránt. Egyuttal pedig elrendeli éven határozatnak úgy az „Alsólendvai Híradó”-ban, mint „Muraköz”-ben leendő közléteit, hogy így a távozó iránt úgy az eddigi, mint jövőbendő működési körében a nyilvánosság előtt is leírja hervadtjánal érdeméit a hála, szeretet és tisztelet adóját.”

Csak előkelően!

— Karcolat. —

A kormendi serteselő-társulat pályázatot hirdetett „pásztorai állásra.”

Csak előkelően! Ez most a jelszó. A pikoló majmolja a főpincért, a főpincér a kávést. A kofa — piac után — utánozza az asztalos feleségét, az a krajzlerosné, emez a hivatalnok lesegését, aki sóvárogva lest el az ügyvéd nejének a mulatit, hogy az esájlaitól és kölcsönökért fogásokkal később elblijtja az ismerősöket: tekintetes Pst Antal lómdner új becses elpárját, avagy nagyságos Lekvár Daniél sztaotészeti-tulajdonos új kedves nejét, született Héring Fiomézia úrnő önnagságát.

Szinte zavarba jön az ember, ha valakinek bemutatják: mifele címmel ruhazza is fel új ismerősét. A rendes szokás természetesen az, hogy egy fokkal magasabban „tisztelt” meg az illetőt. Meg a legokosabban vette egy uriember, aki nemrégiben bírtokot tett a környéken s maga kérdezte meg a velet volt gazdáját:

— Hallja maga Péter barátom, mi akar maga nálam lenni? Tisztaított vagy gazdáját? Mert, tudja, én a titulus nem sajnálom magától.

Az sem utolsó dolog, mikor a megzadagodott öregeimti úzer így oktatja ki a cseledejét: — Ide figyeljen kend, János gazda. Tudja meg, hogy a Régi már nem Régi, hanem Regina kasszany. A feleségem már nem ifiasszony, hanem „tekintetes asszony, kezit csokolom.” Most eriden kend be és kérdezze meg a becses nejbent, hát — én ki vagyok?

Egyelőzővel: mindenki egy fokkal magasabbanak, előkelőbbnek akar látszani, mint amilyen valóban. Nem lehet tehát csodálni, ha a kormendi serteselőlegi társulat előjárósága házóra a címországos divatnak, pályázatot hirdetett „pásztorai állásra.” Holott annak becsületes magyar neve kanász, vagy disznópásztor.

Nincs tehát messze az az idő, mikor a lapok hirdetni fogják a pályázatot a csatorna- és pócvadgörd-tisztítóbból fel „olajjal szagatlanított és rószavimérés működési éren jártas szagtörői” állásra és a keménysepről átvettelt „nem veszkedő helyen vakaró tisztviselői” javadalmazásra.

Igy lesz majd idővel a szakácsnéból „korgógyomor-felügyelő”, a kofából „szakénymasszizkus”, a vendégéből „éntífusz megakadályozására kiküldött kormánybiztos”, a hordárból „szerelemi és zálogügyekben jártas titkár.” Amint hogy a viskó egy ejetlen átvédlik házá, a hemzsego állatotok tarha ház bérpalatitja, a vitézosa sártengerrel és a tíz lépés széles föld — aranyfalásztal ekes rónasságá.

Mert a jelszó: — csak előkelően!

HIREK.

— **A hivatalos lapból.** A pénzügyminiszterium vezetésével megbízott miniszterelnök Ruzsics Lajos oklevél gazdász, zalaegerszegi lakos pénzügyi foglalkozó és földadonylív-tartású bizottság a pécsi pénzügyigazgatóságokhoz ideiglenes minőségben kinevezte.

— **Vármegei ülés.** A folyó évi szeptember hó 9-én tartandó törvényhatósági bizottsági rendes közgyűlése az 1908 évi megyei költségvetés megállapítása és az 1906 évi gýmpénztári számadás megvizsgálása tárgyában teendő véleményes jelentés elkészítése végett az állandó választmányt az 1886. évi XXI. t. 17. szakasza értelmében — e hó 24-én ülést tartott; ugyancsak a fent kelt közgyűlésen felvendő egyéb törvényhatósági ügyek közgyűlési tárgyalásának elkészítése végett pedig az állandó választmány ülését szeptember hó 2-án d. e. 9. órakor lesz Zalaegerszegen, a vármegegyház gyűléstermében.

— **Felfüggesztett királyi főmérnök.** Zalaegerszegről irják lapunknak: Zalavármegei közigazgatási bizottsága szerdán délelőtt tartotta havi rendes ülését Árvay Lajos alispán enklólete alatt. A bizottság foglalkozott a dr. Buchgraber József kir. főmérnök ellen beadott feljelentéssel. A panasz megvizsgálásával megbízott Fodor Géza pénzügyigazgató a vizsgálatot befejezte és terjedelmes jelentést tett a közigazgatási bizottságnak. A panaszban foglalt visszacéléseknek nagyrésze valónak bizonyult, ezért a bizottság dr. Buchgraber József ellen a fegyelmi vizsgálatot elrendelte és egyszemélyi állásotól felfüggesztette.

— **Iskolai értesítések.** Az alsólendvái m. kir. állami polgári fiúiskolában az 1907. 8. tanévre szóló beíratások szeptember hó 1., 2., 3. és 4-én délelőtt 9—12 óráig az igazgatói irodában eszközöltek. A javító és felvételi vizsgálatok szept. 2., 3. és 4-én délután 2 órakor tartanak. A magántanulók vizsgálata 5-én lesz. A szegénysoros tanulók számára szükséges tankönyveiket 6-án osztják ki. A tanítói megválasztás ügyét ismétlenül (a 2. sz. cikk értelmében) szept. 8-án reggel 8 órakor tartatik, a rendes tanítási pedig 9-én kezdődik. — A beíratásokra a tanulók szülőik vagy azok helyettesi kíséretében személyesen tartoznak megjelenni a bizonyítványukat az igazgatóknak bemutatni. Azon tanulók pedig, kik először iratkoznak be az intézetbe, a beíratásnál keresztleveleket (születési bizonyítványt) s az ujróltsai bizonyítványukat is bemutatni tartoznak.

A helybeli íz. iskolában a beíratások szeptember hó 2-án és 3-án lesznek délelőtt 10 órától 12-ig. Beíratás: djú I. kor, azonkívül minden tanuló 30 fillért nyújtó-alapra és 20 fillért az ifjúsági könyvtár számára fizet. Első ízben beíratkozó tanulók születésük keltét hitelesen bizonyítani tartoznak.

A helybeli kisdövényda szeptember hó 2-án nyílik meg. A beíratás ugyanekkor eszközöltek. — **Tízótki ünnepe.** Zalavármegei tűzoltó-szövetsége ma, vasárnap tartja Zalaszentgróton rendes évi közgyűlést. A közgyűlésnek az ünnepélyes keret az adja meg, hogy a zalaszentgróti tűzoltó-testület ugyane napon tartja zászlósvételét és fennállásának 25-ik évfordulóját. — A közgyűlésen, valamint az ünnepségeken az alsólendvái tűzoltó-testület is képviselve lesz.

— **Nyári tanácsulatás.** A magyarországi építőmunkások országos szövetségének alsólendvái helyicsoportja saját könyvtáralapja javára ma vasárnap a „Cispékséhez” címzett vendéglő kert-helyiségében nyári tanácsulatásig rendez. Belépítí: Személyleg 80 fillér, családilag 1 kor. 20 fillér. Kezdeté délután 4 órakor. Felültesítések köszönettel fogadják.

— **Szintársulatunk Zalaegerszegen.** — Szilágyi Dezső úrsátsala, mely meglehetősen anyagi haszonnal közel négy hetet húzott ki Keszthelyen, mint értesültünk, Zalaegerszegrre készült menni. A úrsátsalt titkárja, Fekete Béla néhány nappal ezelőtt beközpontozott Sümegre is, de ott tekinthető arra, hogy ebben az évben már tartottak előadásokat — nem találták elég kedvezőnek a közönség hangulatát, azért be se vonultak. Zalaegerszegen szintén voltak már egyszer ebben az esztendőben Szilágyiék, de ez nekik mellékes. Thália hajléktalan, — lakás nélkül nem maradhat. — A berkeket meg gyűjtik is.

— **Rendelet a piaci mézériák megszüntetésére.** Már egy ízben foglalkoztunk főjegyzőnk ama tervével, melyet a lendvái piacon divó mucsai állatok megszüntetésére a szolgabírósg elö — mint illetékes hatóság elé — jóváhagyás és jogerőre emelés végett terjesztett. A szolgabírósg helyt adott a tervnek, szem előtt tartván a város közönségének érdekeit s a tegnapielőt napon, 5054.907. sz. alatt a következő közérdekű rendeletet bocsátotta ki heti-piacunk ügyében:

„Alsólendvái nagyközség előljárórsága és hó 6-án kelt 1521.907. sz. jelentésében panaszot emel az írárt, hogy az alsólendvái heftipiacon az élelmiszerek az ismét-állásotó kofák és külföldre szállító kereskedők által már a kora reggeli órákban oly nagy mértékben vásároltanak össze, hogy a helybeli túrók, gyümölcsök, gombák, zöldségek és fűszerelemek, valamint baromti máshat — mint a főzések előljárósg által e célra kijelölt piacon elárusítani nem szabad. A kereskedők, kik élelmiszerek szállításával vagy eladásával foglalkoznak, továbbá a kofák csak a fogazatóközönség szükségletének bevásárlása után kezdhetik meg a bevásárlást a természetóktől, és pedig: a nyári hónapokban reggeli fél 8 órától, a téli hónapokban reggeli 7 órától kezdődölge. (A nyári idő Szentgyörgy-naptól Szentmihály-napig számítáandó.) — Az eladónak az élelmiszert hához szállítani a fent jelzett időponttól kezdve nem szabad. — Az élelmiszerek orvsorrendő vizsgálatát a községi orvos teljesíti. A rend fenttarásáról, az ellenőrzésről és a nettó feladások esetén a feljelentés megtételéről az előljárósg köteles gondoskodni. — E határozat 1907. évi augusztus 27-én, előzetes kiírdetés után tét éltbe azzal, hogy mindazok, kik be nem tartják, kihágást követnek el és 600 koronáig terjedhető pénzbírsággal sújtathók.”

— **Pénztézetek fűzója.** Az Osztrák-Magyar Bank azon faradók, hogy a „Csáktornyai Takarékpénztár”-t, „Muraközi Takarékpénztár”-t és a „Csáktornyai-Videki Takarékpénztár”-t külön-külön feloldassa, de rögtön egyestise egy cég alatt. Az új intézet átvénné a három takarékpénztár aktívát és passzívát, igazgatószék, felügyelő bizottság, alkalmazottait.

— **Leánypolgári Alsólendván.** Régi óhaja volt az alsólendvái lányos-szülöknek, hogy városunkban egy leánypolgári iskola állíttasson fel, ami megszüntetné ama költészes állapotot, hogy elemi iskolát végzett leánygyerekeiket esetleg más városban kelljen továbbtaníttatni. A vágy ugyan nem teljesült szigorúan az óhaj szerint, amennyiben külön tanintézetet — a beíratókók csekély száma miatt — felállítani nem érdesem, de azért mindenesetre öröndetes jelenség, hogy a mozgalom megindítója, Faragó István — sok felmerült akadály dacára is — ugy odotta meg a kérdést, hogy (közmondással élve) a kecske is jóllakjon, meg a káposzta is megmaradjon.” Gyűjőitvel bocsátott ki a lányos-szülök körében, összeárdekel a jelenkötő növénydekett, aztán az érdekel szülökkel elhatározták, hogy miután rendes tanintézetet felállítani nem lehet, egyelőre mintegy magánjelleggel birna az tanítás s csupán vizsgátni kellene oly városba mely a növénydekének, ahol rendes leánypolgári iskola van. Eddig 14-én jelentekette a polgári iskolai oktatásra, melyet — hir szerint — Kormos Gabriella úrhölgy fog vezetni. A tanítások szeptember 4-én már meg is kezdődnek. Havi tandíj 10 korona.

— **A keszthelyi villanytelep költésge.** A város 330.000 korona kölcsönt vesz fel, amit a megváros jóváhagyott.

— **Olcsóbb lett a marha?** A marháraak 25—30 százalékkal alább szálltak. Tudjuk. Nemcsak az egész országban, de környékünk legközelebb városában és községében emiatt olcsóbban mérk a húsgok a marhásak. Azt is tudjuk, De hogy Alsólendván mégis miért fizetik a régi — mégis drága — árakat, azt mi nem, csupán a megszáros urak tudják.

— **A cséplőgépjé áldozta.** Tóth Imre berezcei legény a gróf Festetics-féle uradalomban a cséplőgépjé mellett tetté volt alkalmazva. Javában fojt a munka heftén délután, midőn egyszerre rémes halálördögövel végült a gép mozdony bűgűsége. Ugyanis amint Tóth Imre a kévetet a dobba rakta, ez elkapta jobbkézét s miután valóssággal palacsintává gyúrta, leszakította a törzsről. A szerencsétlenül járt legényt súlyos sérüléseivel a nagykanizsai kórházba vitték, hol e hó 21-én írtoztosósnak kórházba meghalt.

— **Koholt rémhír.** Szerdán délután futótűzként járt be a várost ama rémhír, hogy a hozzafullai hegyen egy ottani ember megfojtotta a feleségét. Már a szenációs eset részleteit is tudni vétek egységek, mikor füléhez jutott a csendőrség a dolog, mely nyomban intézkedett, hogy a várostól kiderítse. Horváth örsvezető és dr. Kesztenbaum orvos emeltek a helyszínrre, Horváth István hegyi-lakos házába, hol az asszony tényleg halva találták. Am mint az orvosi vizsgálat megállapította, a holttesten semmimely külső erőszaknak nyoma nincsen, eszerint gyilkosság esete nem forog fenn. Kihallgatást a férjtest is, aki azt vallotta, hogy meg előtte való napon, 20-án délután együtt borozott a feleségével a Ág-féle hozzafullai vendéglőben, de sem ekkor, sem este az asszonynak semmi baja nem volt. Másnap reggelre pedig már meghalt. — Miután kiderült, hogy nem gyilkosság, hanem csupán hirtelen halál történt, a holttest eltemetését megengedte az orvos. Eszerint a szerdai szenáció — kacska volt.

Érdesek bünyje. A vártól választáson Landauer néppárti jelölt érdekében nagy körökösödés folyt Perlakon. A választási izgalomban a kaszinó — miért, miért nem — kizárt a plebánost, Rakovszky István, a képviselőházi alnöklök, mikor ott korteskedett, szóvá tette a kizárást s a plebánosnak elégtételt akart adni. A népgyűlésen kijelentette, hogy a kizárás réz néve nem megengedhető. Rakovszky állítólag azt mondta, hogy a perlaki kaszinónak ugylizást nem kellene a becsületese emberek. A kaszinó ezért becsületésért per indított Rakovszky ellen Mivel a perlaki járásbírósg bírái mind tajzai akaszinókban, a kuria az eljárása a keszthelyi járásbírósgot delegálta. Ennek részéről a napokban dr. Remyer kir. járásbíró Perlakon kihallgatta a tanukat. Ezeknek valómsága a képviselőház mentelmi bizottsága elé került annak megbírártására, hogy kiadja Rakovszkyt a ház.

— **Tíz.** Mull szerdán Lentiben tíz pusztított. Hir szerint a tízet egyik ottani lakos okozta akként, hogy az udvaron felhagyottot takarmány közöleben pipára gyűjtött s az égő gyufát a szalma közbe dobta. Több károk elégett.

— **Arany a Murában.** Évről-évre, mint a fiemei cápa, fel-felbukkan a Mura mentén az aranykutatók. Legutóbb — mint a „Műszaki Világ”ban olvassuk — ifjú Szporon Pál debreceni kir. bányakapitányához, Barkóc kőszeg határában a Mura folyó medrében talált aranytartalmú fővöny adományozásig. A helyszíni szemlét a múlt hét egy napján ettették meg s miután az érdekeltek az aranykutatót ellen kifogást nem emeltek, a munkálatok megkezdését engedélyezte a bányakapitánysg.

— **Szerencsétlenül járt munkásleány.** Az építő gýrnál volt alkalmazva Horváth Kati csemetle leányzó. Pénteken délután a leány az első emeleten dolgozott s munkája közben az állványon lévő deszkák egyikezett a fűsöt oldalra jutni. A közöleben dolgozó munkások figyelemztették, hogy ne menjen arra, mert könnyen baji érthető, de Horváth Kati rá se hederített az okos szóra. Így történt, hogy amint rálépett a vékony deszkaizára, lába megcsuszant, a szerencsétlen leány lezuhant a mélységbe és összezuanta magát. Elhívták hozzá dr. Kesztenbaum orvost, aki rögtön gyógykezelés alá vette s a lakására szállíttatta.

— **Gyilkos vonat.** Halász János nagykantás vasuti kocsiakapcsoló heftén délután az ottani állomáson egy hirtelven összeállítással megseged-

kezett. Amint a lassan guruló kocsiakat Halász összekapcsolni akarta, az egyik kocsi kiálló részét bal-halántéket és a baloldali bordák alatti részt úgy szerencsétlenül ütötte meg, hogy a szegény ember a helyszínen — rövid pár perci kintlós után — kiszenvedett.

— A varródnő ruhája. Weisz nővérek kanizsai varrodá-cég egyik beltagja a hétfői városunkban járt. Tegnap egyik itteni megrendelője ruháit próbára álltatta. Este, midőn dolgait végzve kiment az állomásra, ruha-dobozát a pályaudvaron helyezte el addig, míg jegyet a váróteremben megváltja. Később kereste a dobozt, de nem találta sehol. Remélhetően tal tehetett egyebet, panaszt tett a csendőrségnek, de a nyomozásra már szükség nem volt, amennyiben másnap egy helybeli család jelentette, hogy egyik — azon este érkezett vendége — tévedésből hozta el a dobozt.

— Horváth Vics megkerült. Horváth Vincét (köznevén Cigány Vince) még a múlt hetek egyik napján megbizta Zélkó József helybeli lakos, hogy részére a bisztricei kormásorvól 40 kor. ügynök-díjat kasszironoz be. Horváth Vince a pénzt fel is vette, de ahelyett, hogy Zélnak átadta volna, ismeretlen helyre szökték és hó 12-éig vissza sem tért városunkba. Hétfőn végre, amint a sikasztó Cigány a murraszédesvízi vásáron előadott, csendőrségünk két tagja lefűltte és a további eljárás foganatosítása végett beszállította a helybeli járásbírószó fogházába.

— Elítélt kereskedők. Eichner Sándor és Mattersdorf Ignác ezélt 5 évvel jároskániz egy elegánsan berendezett divatrua-üzletet nyitottak. Az üzlet nem úgy, ahogy. Am egyszerre tűz támadt az üzletben, mely után pár hónapra a cég fizetésképtelenséget jelentett be, majd pedig csodót kért maga mellé. A csőd folyamata alatt a kanizsai ügyészséghez névtelen levelet érkezett, amelyben azt a vádat hozták fel a cég ellen, hogy a hitelzők megkorázására irányuló kintlóbizó bírósis manipulációkat végeztek. A névtelen levele a vizsgálóbíró azzal nyomozni kezdett, meg pedig nagyon szenzációnos eredményt ért. Eichner és Mattersdorf tehát az ügyészség vád alá helyezte. A múlt hét egyik napján volt ebben az ügyben a főtárgyalás, melyen a vád beigazolt nyert s ennek alapján Eichner Sándor 8 hónap, Mattersdorf Ignácot pedig 7 hónap börtönre ítélte a törvények.

(Emlé itélethez a „Zalai Közöny” legutóbbi számában egy rövid kommentárt fűz. Azt írja, hogy rendkívül sajnálja az ítélet szigorúságát, a mely igen könnyen ártalmára lehet az amugy is pangó kanizsai kereskedelemnek. Bár ítéletük háptársunk érzelmet, megis kétkedünk az állításában. Sehogysem tudjuk megérteni, hogyan ártathatja meg a kanizsai kereskedelmek, ha két kereskedőre, akik a bizonyítás szerint tényleg csaláltak, lesújt a törvény. Vagy Kanizsán a pangó kereskedelem örve alatt csalni nem vétek? Érény?)

— Leest a padlásról. Csáp Istváné tőrnischal lakos e hó 22-én a padlásról lejövet megcsuszott, leest, minek következtében egyik lába eltört. Behozott városunkba s itt a köz-kórházban helyezték el.

— Mi mindent lehet találni. Egyik lap-társunk illő komolysággal jelenti, hogy Akali köz-egészség Gondy Sándor egy vitorlahajót talált. — Nohát ez csakugyan szerencse! Mert egy vitorlás hajó olyan valami, amit nem lehet találni minden sarokban. De ki vesztítette el a vitorlahajót? Akáki az, megérdemli, hogy egy nap a fejét is elveszítse.

— Pajkos fiuk. A helybeli csendőrség megindította az eljárást Levárt Jenő és Mihalics János alsöldendvai fiúk ellen, akik szerdán este a fűtőca-ban verekedtek.

5392.907. tkv. szám.

Árverési hirdetmény kivonata.

Az alsöldendvai kir. járásbíró mint tkvii ható-ság közhírré teszi, hogy Raj József és társa végrehajlatának Jerebiz Ilvánné sz. Glóvács Anna végrehajlatát szvendő elleni 1752 K. 10 fill. töké-követelés és jár. iránti vhtási ügyében az alsöldendvai kir. járásbírószó területén levő: Jerebiz Ilvánné sz. Glóvács Annának a bellatinai 31. sz. tlvánban 39. hrsz. a. (ház 39. sz. udvar, kert és szántó a beltelékben) felvett egész ingatlanára adó-alapon becslült 502 kor. — a bellatinai 160. sz. tlvánban felérteszen Jerebiz Ilván és felesége Zvér Nariánka és 1. -ed részben végrehajlat szvendő tulajdonját képező: 1) a 249 c. hrsz. a. felvett (szántóföld az opatári dűlőben) egész ingatlan 113 kor. — 2) 274 c. hrsz. a. felvett (szántóföld pod-szlozorica-dolnu dűlőben) egész ingatlan 10 kor. — 3) 352 c. hrsz. a. felvett (szántó pod-krocsan dűlő) egész ingatlan 246 K. — 4) 353 c. hrsz. a. felvett (legelő szlozorica-gorna dűlőben) egész ingatlan 214 K. — 5) 491 c. hrsz. a. felvett (legelő pánski dűlőben) egész ingatlan 94 K. — 6) 600 a. hrsz. a. felvett (szántóföld a spulte-nyévek) egész ingatlan 69 K. kiküldetési árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az

1907. október hó 30. napján d. e. 10 órákor

Bellatiné közegházánál megtartandó nyilvános árverésen a megallapított kiküldetési áron alul is eladott fog.

Árverési szándékok tartoznak az ingatlanok becslésárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. tc. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. alatt kelt I. M. reuélet 8. §-ában kijelölt övadékeknek értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. tc. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatt.

A kir. járásbírózó tekkönyvi hatósága. Alsöldendván, 1907. évi július hó 27.

Bíró, kir. albiró.

Fr. Kaiser-féle
Brezegn vorarlbergi köhöges
elleni cukorkák.

kaphatók aliurott gyógyszerhátaban. Ki ezen köhöges elleni cukorkákat figyelembe nem veszi, vétkézik saját egészsége ellen. — Kaiser-féle

„Mell-Caramella” cukorkák fenyőlevél, orvossal kipróbált és ajánlott szer a köhöges, hurut és gegekedség ellen. 4512 drb közönbizo-nyitványokkal igazolja ezen szer hathatóságát ezen kintño gyogyhatásu cukorkáknak csomagja 20 fillér.

Kapható: Füss F. Nándor gyogyserhátaban Alsöldendván.

390 1907. végrh. szám.

Árverési hirdetmény.

Aliurott bíróságí végrehajto az 1881. évi LX. tc. 102. §-a értelmében ezen közhírré teszi, hogy az alsöldendvai kir. törvényeknek 1907. évi V. 48.1. számú végzése következtében dr. Hidvégi Miksa ügyvéd által képviselt Mayer Testvérek javára Weinstingl Jakab ellen 77 K. 52 f. s. jár. éréjéig 1907. január hó 25-én és 26-án fogatosított kielégítési végrehajlati utján le-és felülfogott és 613 K-ra becsült következő ingó-ságok, u. m. szarvasmarhák, gazdasági eszkö-zök és szalma nyilvános árverésen eladtának.

Mely árverésnek az alsöldendvai kir. járásbírózó 1907. évi V. 48.2 számú végzése folytán 30 k. tökékövetelés, és az eddig összesen 35 K. 86 filléren bíróság már megallapított költségek éréjéig, Baksán, a szent-andrási majorban leendő megtartására

1907. augusztus 30. napjának d. e. 10 órája

határidőre kitérték és ahhoz a venni szándékozók ezenellőly megjelövésszel hivatakn meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. tc. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legutóbbi írónek, szükség esetén becslésár alul is le fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le-és felülfogalattak és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. tc. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Alsöldendván 1907. augusztus hó 9. n. Andróseec Lenárd kir. bír. végrehajto.

430 1907. szám.

Arverési hirdetmény.

„Steiner Testvérek” cég végrehajto javára Haas Lipót végrehajlatát szvendettől a szombat-heti kir. járásbírószó 1907. Sp. II. 221 6. számú végrehajlat és az alsöldendvai kir. járásbírószó 1907. V. 490.2 számú kiküldetést rendelő végze-sében alapján 216 K. 50 fillérnyi követelés s járulékat kielégítésére Baksán,

1907. augusztus 29-ik napján d. e. 10 órákor

szarvasmarhák, lovak, kocsiak, gazdasági tárgyak és eszközök, butorok, ágyműtiek és egyéb ingó-ságok 3199 K. becslésértéken bírói árverés utján fognak eladatni következő általános árverési feltételek mellett: Ha a tárgy becslésértéke meg nem ígértetnek, a kiküldetési áron alól is a legutóbbi ígéro által megvettnek jelentetik ki, még akkor is, ha más árverelő által ígert nem tetették. Minden tárgy vételára azzal készpénzben fizetendő, melynek lefűtésé után az elárverezett tárgy a bevőbirtoka-ban adatik. Ha a legutóbbi ígéro a vételért azzal nem fizetné, a tárgy azzal nyabban árvereltetik s ez esetben a fizetést nem teljesítő árverelőnek a netaláni többletbez igénye nincs ellenben a netaláni kisebb összeget pótolni kötelek és az árverés további folyamán részt nem vehet.

Kelt Alsöldendván, 1907. aug. hó 15.

Reményfy Jenő bír. végrehajto.

KEIL-LAKK

legkintűnőbb mázoló-szer puha padló számára.

KEIL-féle viasz-kenőcs kemény padló számára. KEIL-féle fehér „G l a s u r”-fénymáz 90 fillér. KEIL-féle arany-fénymáz képkereteknek 40 fill. KEIL-féle szalmakalap-festék minden színben.

Mindenkor kaphatók:

Arnstein Benő (Graner Testvérek utóda) cégnél **Alsöldendván.**

Izraelita

im a k ö n y v e k a közélő ünnepek
dobozban (4 könyv) diszkötésben,
napárt és újévi képeslapok

a legutányosabb árban kaphatók **Balkányi Ernő** könyv- és papírkereskedésében
Alsöldendván.